Sicut pullꝰ hirūdinis sic clamabo: me-
ditabor vt colūba. Attenuati sūt oculi
mei suspiciētes in excelsuz. Dn̄e vim pa-
tior: rn̄de ꝑ me. Quid dicaz aut q̇d m̄-
debit m̄ cū ipse fecerit? Recogitabo tibi
oēs annos meos ī amaritudine anime
mee: Dn̄e si sic viuit: ⁊ in talibꝰ vita spi-
ritus mei: Corripies me ⁊ viuificab me:
ecce ī pace amaritudo mea amarissima.
Tu aūt eruisti aīaz meā vt non periret
ꝓiecisti post tergū tuū oīa peccata mea.
Quia nō īfernꝰ ꝯfitebit tibi: neq̨ mors
laudabit te non expectabūt q̇ descēdūt
ī lacū veritatē tuā. Viuēs viuēs ipse cō-
fitebit tibi sicut ⁊ ego hodie. Pater fi-
lijs notā faciet veritatē tuā: Dn̄e saluū
me fac. ⁊ psalmos nr̄os cantabimus cū-
ctis diebus vite nostre ī domo dn̄i. Et
iussit esaias vt tollerent massam de ficis
⁊ cataplasmarent sup vulnꝰ et sanaret.
Et dixit ezechias. Quod erit signuz q
ascendā in domū dn̄i?

XXXIX

In tp̄e illo misit merodach ba-
ladā filiꝰ baladā rex babylonis
libros et munera ad ezechiam
Audierat. n. quod egrotasset et cōualu-
isset. Letatꝰ ē aūt sup eis ezechias: ⁊ osn̄-
dit eis cellam aromatū ⁊ argēti ⁊ auri ⁊
odoramentoꝝ ⁊ vngēti opti ⁊ oēs apo-
thecas supellectilis sue. ⁊ vniūsa que in-
uēta sūt in thesauris eius. Nō fuit ver-
buz quod non ostēderet eis ezechias in
domo sua. et in oī ptāte sua. Introiuit
aūt esaias ꝓpheta ad ezechiā regē ⁊ dixit
ei: Quid dixerūt viri isti. ⁊ vn̄ venerūt
ad te? Et dixit ezechias. De terra lon-
giqua venerūt ad me de babylone. Et
dixit. Quid viderunt in domo tua? Et
dixit ezechias. Oīa q̄ in domo mea sūt
viderūt Non fuit res quā non ostēde-
rim eis ī thesauris meis. Et dixit esaias
ad ezechiā. Audi verbū dn̄i exercituū:
Ecce dies veniēt ⁊ auferent oīa que in
domo tua sūt. ⁊ q̄ thesaurizauerūt pa-
tres tui vsq̨ ad diem hanc in babylonē
Nō relinquetur quicq̄ dicit dn̄s. Et d
filijs tuis qui exibunt de te q̄s genueris
tollent. et erūt eunuchi in palatio regis
babylonis Et dixit ezechias ad esaiam
Bonum verbū domini quod locutꝰ ē:
Et dixit. Fiat tm̄ pax ⁊ veritas ī diebꝰ
meis

XL

Consolamini ꝯsolamini popu-
le meꝰ. dicit deꝰ vr̄. Loq̇mini
ad cor hierusalem ⁊ aduocate
eā: qm̄ cōpleta est malicia eiꝰ. dimissa est
iniquitas illius: Suscepit d manu dn̄i
duplicia ꝑ omnibꝰ peccatis suis. Vox
clamātis in deserto. Parate viaz dn̄i.
rectas facite ī solitudine semitas dei nr̄i
Oīs vallis exaltabit ⁊ oīs mōs ⁊ collis
hūiliabit. ⁊ erūt praua in directa ⁊ aspa
in vias planas Et reuelabit gloria dn̄i
⁊ videbit oīs caro pariter q̇ os dn̄i lo-
cutū est. Vox dicentis. Clama. Et di-
xi Quid clamabo? Oīs caro fenū. ⁊ oīs
gloria eius q̄si flos agri. Exiccatū est fe-
nū ⁊ cecidit flos. q spūs dn̄i sufflauit ī
eo. Vere fenū est ppl's. Exiccatū ē fenū
⁊ cecidit flos. verbum aūt dn̄i manet ī
eternū. Sup montē excelsuz ascende tu
qui euangelizas siō: exalta in fortitudi-
ne vocē tuā qui euangelizas hierusalez.
Exalta noli timere Dic ciuitatibꝰ iude
Ecce deus vester. Ecce dn̄s deus in for-
titudine veniet ⁊ brachiū eius dn̄abitur
Ecce merces eius cū eo. ⁊ opus illius co-
ram illo. Sicut pastor gregē suū pascet
in brachio suo cōgregabit agnos: ⁊ ī si-
nu suo leuabit fetas ip̄e portabit. Quis
mensus est pugillo aquas. ⁊ celos pal-
mo ponderauit: Quis appēdit tribus
digitis molē terre. ⁊ librauit in pondere
montes. ⁊ colles in statera? Quis adiu-
uit spm̄ dn̄i. aut q̇s cōsiliarius eius fuit
⁊ ostēdit illi? Cū quo inijt cōsiliū et in-
struxit eū ⁊ docuit eū semitaz iusticie. et
erudiuit eum scīa. ⁊ viā prudētie osten-
dit illi? Ecce gentes quasi stilla situle. et
quasi momentum statere reputate sunt
Ecce insule quasi puluis exiguꝰ. ⁊ liba-
nus nō sufficiet ad succēdendū. ⁊ aīalia
eius nō sufficiēt ad holocaustū. Omēs
gētes quasi nō sint, sic sūt corā eo. ⁊ q̄si

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0620
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG